

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Son dönemde bilhassa işçilere yönelik gerçekleştirilen linç ve şiddet girişimleri ayrımcı politikaların bir sonucu olarak artmaktadır. İrkçı saldırıların sebep ve kaynaklarının araştırılması, ırkçılığın yayılmasının engellenmesi için ne gibi adımların atılması gerektiğinin belirlenmesi, yabancılara yönelik düşmanlığın bitirilmesinde etkili mücadele yöntemlerinin geliştirilmesi amacıyla Anayasa'nın 98. İç Tüzüğü'nün 104. Ve 105. Maddeleri gereği Meclis Araştırması açılması için gereğinin yapılmasını saygılarımla arz ve teklif ederim. **17/09/2020**

Archer

Gülüstan KILIÇ KOÇYİĞİT

Muş Milletvekili

GEREKÇE

Türkiye’de artan ırkçılık, gündelik yaşamın hemen her anına yayılmış durumdadır. Bu sorunun önlenmesi için gerekli önlemler alınmadığı sürece, toplumun birbirine karşı tahammül sınırının giderek yok olduğu, linç ve şiddet kültürünün giderek yayılması ve benimsenmesi sonucunu doğurduğu görülmektedir. Aşağıda ayrıntılı olarak açıklamış olduğumuz üzere yaşanan saldırılar, bilhassa mültecilere ve Kürt mevsimlik tarım işçilerine karşı yoğun bir biçimde yönelmektedir. Saldırıların sonucu insanlar ya yaşamdan koparılmakta, ya da gündelik hayatta çok ağır travmalar yaşamaktadırlar. Saldırıcıyı gerçekleştirenler, iktidarın ayrımcı söylemlerinden güç almakta, ‘bize bir şey olmaz’ rahatlığı ile ırkçı cinayetleri rahatlıkla işleyebilmektedirler. Irkçı saldırıların artmış olması bize şunu bir kez daha gösteriyor: Tüm farklılıklarla bir arada yaşama zemininin oluşmasına her zamankinden daha çok ihtiyaç var.

Geçtiğimiz günlerde; Mardin Mazıdağı'ndan Sakarya'ya mevsimlik tarım işçisi olarak çalışmaya gelmiş olan Kürt emekçilere yapılan saldırı neredeyse tüm demokratik kurumlar tarafından kınanmış ve sorumluların bulunması ve gereken cezayı almaları için çağrılar yapılmıştı. Ne var ki çok geçmeden benzer bir olay bu kez Afyon'un Dinar ilçesinde, inşaatta çalışan Kürt emekçilerine karşı yapıldı. Yapılan ırkçı saldırı Özkan Tokay isimli Kürt gencin yaşamını yitirmesine sebep olurken beraberindeki iki kişinin de yaralanması ile sonuçlanmıştı. Bu saldırı sonrasında Afyonkarahisar Valiliği tarafından yapılan açıklamada olayın toplumsal bir yanının olmadığı açıklaması yapıldı. Benzer bir açıklama Sakarya Valiliği'nce de yapılmış, saldırıya uğrayan ailelerin açıklamaları valiliği yalanlamıştı. Bu saldırılar, ülkedeki kutuplaşmanın ve ırkçılık sorunun ne boyutta olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Yine 13 Eylül 2020 tarihinde Samsun'un Vezirköprü ilçesinde, fırında çalışmakta olan Eymen H. Hammamı isimli Suriyeli mülteci çocuk, ırkçı bir grup tarafından bıçaklanmış ve ardından yaşamını yitirmişti. Yaşamını yitiren çocuğun ağabeyi ırkçı grubun önce küfür ettiğini daha sonra kardeşini bıçakladıklarını belirtmişti. Bu üzücü hadise sonunda bir kişi tutuklanırken failin cinayeti ırkçı bir saikle işlediği soruşturma kapsamına alınmamıştır. Ayrıca belirtmek gerekir ki tıpkı bu üzücü olayda yaşamını yitirenin çocuk işçi olması gibi, Sakarya'da da saldırıya uğrayan mevsimlik tarım işçileri arasında çocuk işçiler bulunmaktaydı. Çocuklara,

mültecilere ve mevsimlik tarım işçilerine yönelik bu ayrımcı tutumlar insan hak ve özgürlüklerini ayaklar altına almaktadır.

Tüm bu ırkçı ve ayrımcı politikalar halklar arasında kutuplaşmayı daha da arttırmaktadır. Farklı dile, etnik kökene, kimliğe, renge, cinsel yönelime sahip kişi veya topluluklar hedef olarak gösterilmekte, bu hedef göstermeler çoğu zaman, bu toplumsal kesimlere yönelik şiddete dönüşmektedir. Mevcut siyaset dili, çok kültürlü, çok kimlikli bir Türkiye coğrafyasına nefret tohumları ekmektedir. Üzerimize düşen sorumluluk kapsamınca; bu ırkçı cinayetlerin ve saldırıların önüne geçebilecek, caydırıcı politikalar üretmek ve demokratik bir zeminde herkesin bir arada yaşayabileceği bir ülke inşaa etmek adına adımlar atmalıyız.

Ülkede yaşanan bu son olaylardan yola çıkarak faillerin cezalandırılması, sorumluların açığa çıkarılması, bilhassa basın yayın ve medya organlarındaki nefret dilinin son bulması ve daha sorumlu bir yayıncılık çizgisinin hakim kılınması için rol ve sorumlulukların belirlenmesi gerekmektedir. Irkçılıkla mücadele de başta siyaset kurumu olmak üzere, her kuruma önemli görev ve sorumluluklar düşmektedir ayrıca bu tarz ırkçı saldırıların yaşanmaması için ne gibi etkili önlemler alınacağını belirlenmesi gerekmektedir. Bu nedenle, Meclis bünyesinde kurulacak bir araştırma komisyonu hayati önemdedir.

Yukarıda saydığım gerekçeler nedeniyle Mecliste bu konuyu araştırmak ve çözüm önerilerini sunmak üzere meclis araştırma komisyonu kurulmasını arz ve teklif ederim.

1	TULAY HATİMOĞULLARI ORUÇ	ADANA	Tham.
2	KEMAL PEKÖZ	ADANA	Kemal P.
3	ABDULLAH KOÇ	AĞRI	A. Koç
4	BERDAN ÖZTÜRK	AĞRI	B. Öztürk
5	DİRAYET DİLAN TAŞDEMİR	AĞRI	Dirayet D.
6	FİLİZ KERESTECİOĞLU	ANKARA	Filiz K.
7	KEMAL BÜLBÜL	ANTALYA	Kemal B.
8	AYŞE ACAR BAŞARAN	BATMAN	A. Acar
9	NECDET İPEKYÜZ	BATMAN	Necdet İ.
10	MEHMET RUŞTU TIRYAKİ	BATMAN	M. Ruştü T.
11	FELEKNAS UCA	BATMAN	F. Uca
12	ERDAL AYDEMİR	BİNGÖL	E. Aydemir
13	SEMRA GÜZEL	DİYARBAKIR	S. Güzel
14	HİŞYAR ÖZSOY	DİYARBAKIR	H. Özsoy
15	GARO PAYLAN	DİYARBAKIR	G. Paylan
16	İMAM TAŞÇIER	DİYARBAKIR	İ. Taşcier
17	REMZİYE TOSUN	DİYARBAKIR	R. Tosun
18	ŞEVİN COŞKUN	MUŞ	Ş. Coşkun
19	NUSRETTİN MAÇIN	ŞANLIURFA	N. Maçın
20	HASAN ÖZGÜNEŞ	ŞIRNAK	H. Özgüneş